

Marken den skälver av hästarnas dån, hovar dansar  
Över den frostbitna heden så vit, i arla stund  
Konungen Sigurd från svearnas land, vredgad rider  
Alvsol den fagra hans tilltänkta brud, nekas han  
I vändor han plågas utav skam

Bröderna hennes skall klingorna slå, ungmön värja  
Men Sigurd den lystne han dräper dem två, med sårad barm  
Blodig han stapplar och söker sin hävd, Alvsol kvider  
Aldrig hon famnar den konung så grym, hon sväljer  
Ett gift med tårar på kinden och sörjer

Sigurd han strider för kärleken  
När segern är vunnen han bruden få  
Sigurd ring

Alvsol hon lider, hon vandrar svag mot Frejas salar där  
Hon fridsamt dör

Sigurd finner svart i syn den väna Alvsol vila  
I dödens fröjd hon snuvat han den älskogen som drömts  
I förtvivelse han vrålar hest med sorgens djupa smärta  
Han miste den han åtrådde i bedrövelse och blodet rann

Sigurd han samlar de stupades lik, fallna kämpar  
För dem ombord på sitt vackraste skepp, facklor tänds  
På skeppet han stiger med Alvsol sin brud, elden dånar  
Utöver havet han blickar i rök, ödet har honom i döden lämnat

Sigurd han strider för kärleken  
När segern är vunnen han bruden få  
Sigurd ring